

አብዮታዊት

8

አብዮታዊ

ር እ ሰ አ ን ቀ ጽ ።

ለተሟላ ኑሮ የተሟላ ምርት

በሀገራችን ለረዥም ጊዜ የቆየው የፊውዳል ሥርዓትና ከቅርብ ጊዜ ወዲህ የተጫነበት ኢምፔሪያሊዝም ተጣምረው የኢትዮጵያን ጭቁን ሕዝቦች ከዓለም ወደር የማይገኝለት የቆረቆዘና የተጐሳቀለ ኑሮ ላይ ተንጠልጥለው ፍዳቸውን እንዲቆጥሩ አርጓቸዋል ።

ይህ የፊውዳል ካፒታሊስት ሥርዓት የሀገራችን የሰው ጉልበትና የተፈጥሮ ሀብት በሚገባ ከሥራ ላይ ውሎ ምርት እንዳይዳብር አፍኖ ይዞ ነበር። የምርት ኃይሎች እጅግ ወደኋላ እንዲቀሩ ከማድረጉም በላይ በነዚህ ወደኋላ በቀሩ የምርት ኃይሎች አማካይነት የሚመረተው ከእጅ ወደአፍ እየሆነ የኑሮ ጠርዝ ላይ የሚያንጠልጥል እንጂ ለሰፊው ሕዝብ በምንም ዓይነት የሚያዝናና አልነበረም ።

ይህ ሥርዓት ምርትን ከማቆርቆዝም በስተቀር በምርት ክፍያም አንፃር ሲታይ እጅግ ግፊት ሥርዓት ነበር። የኢትዮጵያ ጭቁን ሕዝቦች የቀን ሐሩር የሌሊት ቀሩር ሳይበግራቸው ለፍተው ከሚያመርቱት ሁሉ አብዛኛውን እጅ ተቀምጦ ለሚበላው የፊውዳል መደብ እያስረከቡ በገዛ ሀገራቸው፣ በገዛ ምርታቸው የበይ ተመልካች ሆነው እንዲዋረዱ ያደረጋቸው ሥርዓት ነበር።

እጅግ ዝቅተኛ የምርት ውጤት እጅግ ግፊት የምርት ክፍፍል፣ የኢትዮጵያን ጭቁኖች በረኃብ ሰንሰለት አሥሮ በበሽታ አውተብትቦ፣ በድንቁርና ጨለማ አፍኖ ከዓለም ሕዝቦች ሁሉ የተበዘበዙና ወደ ኋላ የቀሩ ያደረጋቸው የፊውዳል ካፒታሊስት ሥርዓት የኢኮኖሚ ዓይነተኛ መልኩ ይኸው ነበር። ሀገራችንም ለረጅም ዘመናት የጥቂቶች ጠግቦ መትረፍረፍ፣ የብዙኃን በረኃብ አለንጋ መገረፍ፣ የጥቂቶች መብለጭለጭና የብዙኃን መራቆት፣ የጥቂቶች የተሟላ የኑሮ ፍሥሐና የብዙኃን የኑሮ ፈተና ከየትም ይልቅ ዓይን አውጥተው የተዳበሉበት የግፍና የጨለማ አገር ሆና ቆይታለች።

ጭቁኑ የኢትዮጵያ ሕዝብ ግን ይህን ውርደትና ይህን ብዝበዛ አሜን ብሎ የተቀበለበት ጊዜ አልነበረም። እየወደቀና እየተነሣ፣ እየተዳፈነና እየተቀጣጠለ የተጠራቀመው አብዮታዊ ትግል በየካቲት ወር ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. ፈነዳ። የኢትዮጵያ ጭቁኖችም በዚህ ብዙ መስዋዕትነትና መከራ በተቀበሉበት ታሪካዊ ተጋድሏቸው ያ የጨለማና የውርደት ሥርዓት አንገፍግኛቸው ለአዲስ ሕይወትና ለአዲስ ኑሮ ቆርጠው እንደተነሡ አሳዩ። ይህም ቆርጠው የተነሡለት አዲስ የኑሮ ሥርዓት በሰላም፣ በአንድነትና በነፃነት በትግላቸውና በወዛቸው ምርታቸውን እያዳበሩ፣ ከዚህም እያደገ ከሚሄድ ምርታቸው ለእያንዳንዱ እንደሥራው የሚከፈልበት ሕዝባዊ ሥርዓት ለመመሥረት የሚቻልበት ነው።

ይህንን ደግሞ የኢትዮጵያ ጭቁኖች ከማንም በምጽዋተኝነት አይጠብቁትም። ከማንም በነ አድራጊ የሚለገሱት ችሮታም አይደለም። በትግሉ ነፃነቱን የተጐናጸፈው ሰፊው የኢትዮጵያ

ሕዝብ ለለምለምና ለሀብታም አገሩ ወዙን እያንጠፈጠፈ አሁንም በትግል የሚገነባው የኑሮ ፍሥሐ ነው።

ይሁን እንጂ ሰፊው የኢትዮጵያ ሕዝብ ለተሟላ ኑሮ የሚያደርገው ተጋድሎ ጨቋኞቹን ገርስሶ የጣለለት አያከትምም። ነፃነት አንድን ሕዝብ ከብዝበዛ ቀንበር አላቆ የወደፊት ዕድሉን ቁልፍ ያስጨብጠዋል እንጂ ሌላ የሚጨምርለት ተአምር የለውም። አንድ ሕዝብ ከብዝበዛ ስለተላቀቀ ብቻ ከሰማይ መና እየወረደለት አይኖርም። የተሟላ ኑሮ ለመኖር ሌሎች ነፃ ሕዝቦች በተጓዙበት ለነፃነቱ ካደረገው ተጋድሎ በምንም በማያንስ ታታሪነት፣ ታጋይነትና መስዋዕትነት፣ የዚያኑ ያህል መንፈስ ጠንካራነትንና ዲሲፒሊንን በሚጠይቀው የማምረት ጉዳና ላይ መሠማራትና በዚህም ግንባር ሌት ተቀን መግፋት ይኖርበታል።

ባጭሩ አንድ ሕዝብ በዝባገኞችና ጨቋኞችን በመደምሰሱ ብቻ የተሟላ ኑሮ አይኖርም። ለተሟላ ኑሮ ነፃ አገር ብቻ ሳይሆን፣ የተሟላ ምርትና የተስተካከለ ክፍያ ያስፈልጋል።

ከላይ እንደተጠቀመው ባለፈው ግፊት ሥርዓት ውስጥ ለኢትዮጵያ ጭቁኖች መታረዝና መዋረድ አንዱ ምክንያት የሰፊው ሕዝብ ወገኖች የወዛቸውን ፍሬ መነፈጋቸውንና የጨቋኙ መደብ አባሎች ካላፈሩት ምርት አብዛኛውን እጅ እየዛቁ እንዲትረፈረፉበት መደረጉ ነበር። ይህንን የመትረፍረፍ ሁኔታ በደመወዝ ስኬልም ብንመለከተው የባለ ሆኖ እናገኘዋለን። ለምሳሌ ያህል በበዝባገፍ መደብና በወዝአደሩ መደብ መካከል ያለው የደመወዝ ዓይነት ፪፻ ጊዜ እጥፍ እንደነበረ እና ያለን።

በመሠረቱ የደመወዝ ልዩነት አይኑር አይባልም። እንኳን አሁን ባለንበት የመሸጋገሪያ ዘመን ይቅርና በሶሻሊስት ኅብረተሰብ እንኳን የሚኖር ነገር ነው። በዚህ በኩል የሶሻሊዝም መርህ የታወቀ ነው። በመጀመሪያ «የማይሠራ አይብላ» ስለሚል ተቀምጦ ለመብላት የሚፈልገውን በዝባገኛ በኅብረተሰቡ ውስጥ ቦታ ይነፍገዋል። በሌላ በኩል ደግሞ አድኃሪዎችና አናርኪስቶች እንደሚያናፍሱት ከምርቱ ሁሉም እኩል ይካፈላል ማለት አይደለም። በዚህም በኩል የሶሻሊዝም መርህ የታወቀ ነው። «ከእያንዳንዱ እንደችሎታው ለእያንዳንዱ እንደሥራው» ይላል። እያንዳንዱ ግለሰብ ከኅብረተሰቡ ምርት የሚያስፈልገውን ሁሉ እንዳስፈለገው እየወሰደ የሚዝናናበት ሥርዓት የኮሚኒስት ሥርዓት ማኅበር ብቻ እንደሆነ እነማርክስ ግልጥልጥ አድርገው ያስተማሩት ነገር ነው። በዚህ ሥርዓተ ማኅበር ብቻ ነው ኅብረተሰብ ምርቱን ከመጠን በላይ በተትረፈረፈ ሁኔታ አሳድጎ «ከእያንዳንዱ እንደችሎታው ለእያንዳንዱ እንደፍላጎቱ» የሚለውን የኮሚኒዝም ባንዲራ የሚያውለበልበው።

በሀገራችን እጅግ አጣዳፊ የሆነው የደመወዝ መስተካከል ጉዳይ መታየት ያለበት ከዚህ በላይ በጠቀስናቸው ሃሳቦች አንፃር መሆን ይገባዋል። በደመወዝ ክፍያ ጉዳይ ካለፈው ሥርዓት የወረሰነው ኢሰብአዊ የሆነ ሁኔታ ዛሬም ተቆራኝቶን እንደሚገኝ ግልጽ ነው። የደመወዝ መስተካከልም ጉዳዩ የአብዮታችን አንድ ዋና ጥያቄ ሆኖ የሮየውም ለዚሁ ነው።

የኢትዮጵያ ወዝአደር የአብዮቱ አመራር ታሪካዊ ኃላፊነት የጣለበትና የአብዮቱ ድል ባለቤት እንደመሆኑ መጠን በዚህ በትግልና በመሸጋገሪያ ጊዜ ብዙ መስዋዕትነት እንደሚጠበቅበት ያው

— ୭ —